

ΕΝΔΕΙΞΕ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ
ΑΘΗΝΩΝ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΘΕΣΙΣ
ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ
ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

1960 .

ΕΝΩΣΙΣ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΟΙ επαγγελματίαι συντάκται τών εφημερίδων αποτελούν ουσιώδη παράγοντα διὰ τὴν ἔκδοσιν αὐτῶν καὶ ἔχουν ἐπωμισθῇ, ἐν τῇ ἐνασχέσει τοῦ ἐπαγγέλματός των, βαρύντατα καθήκοντα ἔναντι τοῦ ἔθνους καὶ τῆς κοινωνίας. Τὸ ἐπάγγελμα των δὲν εἶναι ἐκ τῶν συνήθων, μέσα εἰς τὸ κοινωνικὸν σύνολον. Ἡ ἄσκησίς του ἀπαιτεῖ προσόντα, αὐτοθυσίαν, μόχθον ἀπέραντον, ἐντιμότητα καὶ συναίσθησιν τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἀγαθοῦ, καταστρεπτικὴ δὲ, ὅταν ἐκτρέπεται πρὸς τοὺς δρόμους τοῦ κακοῦ.

Διὰ τὸν λόγον αὐτόν, τῶσον ἡ Πολιτεία, ὅσον καὶ ἡ κοινωνία ὀφείλουν νὰ παρακολουθοῦν μὲ προσοχὴν καὶ ἐνδιαφέρον τὴν τάξιν τῶν δημοσιογράφων, νὰ τοὺς περιβάλλουν μὲ τὴν δέουσαν στοργὴν καὶ νὰ φροντίζουν νὰ πληροφοροῦνται ἐκάστοτε περὶ τῶν συνθηκῶν τῆς ἐργασίας των καὶ τοῦ τρόπου τῆς ζωῆς των καὶ νὰ συμπαρίστανται ὅταν χρειάζεται, εἰς τὴν ἠθικὴν ἐνίσχυσιν, ὥστε νὰ ἐξασφαλίζουν τὴν ἐπιτυχή ἄσκησιν τοῦ ὑψηλοῦ των λειτουργήματος.

Ἐκρίναμεν ἀπαραιτήτους τὰς ὀλίγας αὐτὰς γραμμὰς διὰ νὰ τονίσωμεν εὐθὺς ἀμέσως, ὅτι πρὸ τίνος οἱ συντάκται τῶν εφημερίδων ἀπετέλουν τὴν πλέον ἡδίκημένην τάξιν τῶν ἐργαζομένων. Ἡγωνίζοντο καὶ ἐπάλαιον εἰς ἀγῶνας ἔθνικούς, πολιτικούς καὶ κοινωνικούς ἐν μέσῳ δεινῶν οικονομικῶν δυσχερειῶν καὶ ὑπὸ συνθήκας τελείως ἀνθυγιεινὰς (τυπογραφεῖα καὶ πιεστήρια μὲ τὰς δηλητηριώδεις ἀναθυμιάσεις τοῦ ἀντιμωνίου, νυκτερινὴ ἐργασία μέχρι πρωΐας). Ἐστεροῦντο πάσης ἀσφαλείσεως ἢ περιθάλψεως. Ὅταν ἀσθενοῦσαν ἢ ἐγήρασκον, ἔμεναν ἔρμαια τῆς μοίρας των. Ὅταν ἀπέθνησκον ἡ κηδεῖα των ἐγίνετο συνήθως δι' ἐράνων, αἱ δὲ οἰκογένειαι των ἔμεναν ἀπροστάτευτοι.

Ὅλοι κατὰ σειρὰν οἱ πολιτικοὶ τῆς Ἑλλάδος, ὅσοι ἐνηλλάσσοντο εἰς τὴν ἐξουσίαν πρὸ 35ετίας καὶ πλέον (Ε. Βενιζέλος, Δ. Γούναρης, Α. Ζαῖμης, Α. Μιχαλακοπούλος, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Π. Τσαλδάρης) ἀνωμολόγουν, ὅτι ἡ κατάστασις αὕτῃ ἦτο ἀπαράδεκτος, ἀλλὰ συνίσταν εἰς τοὺς συντάκτας νὰ ἐξέδρουν οἱ ἴδιοι τρόπον θεραπείας τοῦ κακοῦ, χωρὶς νὰ ἐπιβαρύνουν τὸ Δημόσιον ἢ τὴν Κοινωνίαν.

Οἱ συντάκται λοιπὸν ἀνεζήτησαν λύσιν ἔξω τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ χωρὶς καμμίαν ἀναγκαστικὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ Κοινοῦ δι' οἰασθῆ- ποτε ὑποχρεωτικῆς εἰσφορᾶς ἢ φόρου ὑπὲρ τρίτων.

Καὶ εὗρήκαν τὸ Λαχεῖον.

Τὸ ἐθεμελίωσαν καὶ τὸ ὠργάνωσαν. Καὶ μόλις τὸ Λαχεῖον ἀπε- δείχθη διώσιμον, ἐζήτησαν νὰ τὸ υἱοθετήσῃ ἡ Πολιτεία.

Οἱ ἐκάστοτε ἐκστρατεύοντες ἐναντίον τοῦ Λαχείου, εἴτε ἀπὸ φθόνου, εἴτε ἀπὸ ἀρπακτικᾶς τάσεις, λέγουν ὅτι τάχα τὸ Κράτος μερο- ληπτικῶς καὶ προνομιακῶς « ἀνέθεσε τὴν διαχείρισιν τοῦ πόρου αὐτοῦ » εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἑνωσιν Συντακτῶν καὶ τὰς Ἑνώσεις Συντακτῶν ἐν ἑπαρχίῳ. Ὅπως εἶναι, ἤδη, πρὸς θελόν, τοῦτο λέγεται κατ' ἀπαρά- δεκτον διαστροφῆν τῆς ἀληθείας. Τὸ Κράτος δὲν εἶχε κανένα Λαχεῖον, τοῦ ὁποίου τὴν διαχείρισιν ἀνέθεσεν εἰς τὴν Ἑνωσιν. Τὸ Λαχεῖον Συντα- κτῶν τὸ ἐδημιούργησε ἡ Ἑνωσις μόνῃ της. Ἦτο ἀποκλειστικῶς ἰδικὴ τῆς ἔμπνευσις καὶ συνεχῆς προσπάθεια.

Ἡ Πολιτεία διέκρινε τὴν ποικίλην ἀγαθοποιὸν σκοπιμότητα τοῦ Λαχείου καὶ ἐνωμιμοποίησε τὴν ἔκδοσιν καὶ διαχείρισίν του ἀπὸ τὴν Ἑνωσιν, τῆς ὁποίας εἶναι ἀποκλειστικὸν δημιούργημα καὶ κτήμα. Ὅλαι αἱ Κυβερνήσεις, αἱ Βουλαί, τὰ καθεστῶτα, τὰ κόμματα, ποὺ ἐκυβέ- ρησαν τὴν χώραν κατὰ τὸ διάστημα τῶν τελευταίων 25 ἐτῶν ἔβαλαν τὴν σφραγίδα τῆς ἀναγνωρίσεώς των εἰς τὸν θεσμὸν τοῦ Λαχείου Συντα- κτῶν, λόγῳ τῶν ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν αὐτοῦ σκοπῶν.

Ἡ ἱκανότης, ἡ εὐθύτης καὶ ἡ τιμιότης μὲ τὴν ὁποίαν ἡ Ἑνωσις ἐπὶ 25 χρόνια ὀργανώνει, ἀναδιοργανώνει καὶ ἀνανεώνει ἀενάως τὸ Λαχεῖον της, τὸ ἐπέβαλε.

Τὸ Λαχεῖον Συντακτῶν δὲν ἀποτελεῖ κανενὸς εἴδους φορολογίαν οὔτε κανένα ὑποχρεωτικὸν θάρος διὰ τὸ Κοινόν. Ἀντιθέτως πρὸς ὅ,τι συμβαίνει, προκειμένου περὶ τῶσων ἄλλων τάξεων, οἱ συντάκται δὲν ἐπιβαρύνουν τὴν κοινωνίαν μὲ καμμίαν ἐπιθεβλημένην καταβολὴν ὑπὲρ τρίτων. Ὅποιοι θέλει ἀγοράζῃ τὸ Λαχεῖον.

Ἀφ' ἐτέρου χιλιάδες ἀτόμων ἀπὸ τοὺς πτωχοὺς βιοπαλαιστὰς λαχειοπώλας, ἕως τὰς ἐπιχειρήσεις ἐκδόσεως καὶ πρακτορεῦσεως τοῦ Λαχείου, τοὺς φορεῖς τῆς διαφημίσεως (ἐφημερίδας, ἐκφωνητὰς, καλλι- τέχνας, λιθογράφους, κινηματογραφιστὰς κλπ.) τοὺς ἰδιοκτῆτας σπι- τιῶν καὶ τοὺς ἀποζώντας ἐκ τῶν οἰκοδομῶν, εἰσπράττουν τὸ μέγιστον μέρος τῶν ἀκαθαρίστων ἀποδόσεων τοῦ Λαχείου.

Χάρis εἰς τὸ Λαχεῖον Συντακτῶν ἡ κτηματαγορά ζωογονεῖται αἰσθητῶς καὶ ἡ οἰκοδομικὴ δραστηριότης τονώνεται. Λαχειοπώλαι, μικροὶ ὑποπράκτορες καὶ τάξεις ὁλόκληροι πτωχῶν ἀνθρώπων ἐξασφαλίζουν κατ' ἔτος ἀξιόλογον ἔσοδον.

Σπουδαιότατοι ὀργανισμοὶ — ὅπως ἡ Ἐπιτροπὴ Ὀλυμπιακῶν

Ἀγώνων καὶ τὸ Ἰδρυμα Κρατικῶν Ὑποτροφίῶν — ἀλλὰ καὶ τὸ Δημόσιον ἐπίσης εἰσπράττουν πολλὰ ἑκατομμύρια ἐτησίως ἀπὸ εἰδικὰς φορολογίας, ποσοστὰ ἐπὶ τοῦ Λαχείου, φόρους μεταβιβάσεως ἀκινήτων, χαρτόσημα κλπ.

Πλέον τούτων, 17 περίπου χιλιάδες ἄτομα κερδίζουν κατ' ἔτος σπίτια καὶ χρήματα, ἄστεγοι στεγάζονται, ἄποροι οἰκογένειαι ἐξασφαλίζουν βιοπορισμόν, ἄπρικοι κόραι προικίζονται.

Εἶναι σκόπιμον ψεύδος ἢ ἐσκεμμένη ἀνακρίβεια νὰ λέγεται ὅτι δῆθεν ὀλίγοι συντάκται ἀποκομίζουν κάθε χρόνον δεκάδας ἑκατομμυρίων καὶ ὅτι μοιράζονται μεταξὺ τῶν ἑκατοντάδας χιλιάδων, ἕκαστος.

Ἡ πραγματικότητα εἶναι ὅτι τὸ Λαχεῖον ἀφίνει κατ' ἔτος πρὸς διανομὴν εἰς τὰς Ἑνώσεις Συντακτῶν Ἀθηνῶν, Μακεδονίας — Θράκης, Θεσσαλίας καὶ Ἠπείρου καὶ Πελοποννήσου καὶ Νήσων, ποσοστὸν μῶλις ἐπαρκοῦν εἰς τὴν κάλυψιν στοιχειωδῶν ἀναγκῶν τῶν.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς ἡ « Ἑνωσις Συντακτῶν Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν » θεωρεῖ χρήσιμον νὰ παράσχῃ κατωτέρω σαφεῖς πληροφορίες καὶ ἀναμφισβήτητα στοιχεῖα πρὸς ὅλους τοὺς ἀπωσδήποτε ἐνδιαφερομένους, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ εὐρύτερον κοινόν, ὅχι μόνον περὶ τῶν πραγματικῶν κερδῶν τοῦ Λαχείου καὶ τοῦ τρόπου διαθέσεως τούτων, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἔκτισαν οἱ συντάκται τὰ σπίτια τῶν καὶ τῶν ὁποίων μόνον τὴν χρῆσιν ἀπέκτησαν μέχρι τῆς στιγμῆς, διότι παραμένουν ταῦτα ἀλληλεγγύως ἐνυπόθηκα εἰς τὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν ἔναντι συναφθέντων στεγαστικῶν δανείων.

Ἐπίσης νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ παράσχῃ ἀκόμη πληροφορίας περὶ τοῦ ἀνεπαρκούς μισθολογίου τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τῶν Συντακτῶν, τῶν γλίσχρων συντάξεων τῶν καὶ τῆς ἐλλείψεως πάσης συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας, τὴν ὁποίαν ἔχουν ἀποκτήσει ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ μὲν πνεῦμα ἀντικειμενικότητος καὶ ἀμεροληψίας ἐκτίμησις τῶν κατωτέρω παρέχομένων διαφωτιστικῶν πληροφοριῶν καὶ στοιχείων, θὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν εἰς ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τελοῦν ὑπὸ τὸ κράτος πεπλανημένων ἐντυπώσεων ὅσον ἀφορᾷ τὰ κέρδη ἐκ τοῦ Λαχείου καὶ τὴν ὅλην οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν Συντακτῶν, ν' ἀναθεωρήσουν τὰς ἀπόψεις τῶν καὶ νὰ σταθοῦν, ὅπως πάντοτε, συμπαραστάται πρὸς μίαν τάξιν διανοουμένων, ἡ ὁποία, ἀγωνίζεται σκληρὰ διὰ ν' ἀνταπεξέλθῃ εἰς βαρύτερα ἐθνικά, πολιτικά καὶ κοινωνικά καθήκοντα, τὰ ὁποῖα ἔχει ἐπωμισθῇ.

(Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως
Συντακτῶν Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν)

Α. ΑΝΑΛΥΣΙΣ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Λαχείου 1958.

Δίδομεν κατωτέρω ἀνάλυσιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Λαχείου 1958 διότι ἡ τοιαύτη τοῦ 1959 δὲν ἔχει εἰσέτι συμπληρωθῇ :

Ἐπωλήθησαν ἐν συν-
 ὄλῳ γραμμάτια 1.499.
 985 πρὸς 40 δρχ. ἑκα-
 στον, ἥτοι εἰσεπράχθη
 ἐν συνόλῳ ἀκαθάριστον
 ποσὸν Δρχ. 59.999.400.—

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ-
 του ἀφαιροῦνται συμφώ-
 νως τῷ Ν. Δ. 3646)
 1956 καὶ Ν. Δ. 406)
 1957 ποσοστὸν : 5 %
 ὑπὲρ τῆς Ἐπιτροπῆς
 Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων
 (Προεδρευομένης ὑπὸ
 τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέ-
 ως) ἥτοι ποσὸν Δρχ. 2.999.970

Ποσοστὸν: 1,5% ὑπὲρ
 τοῦ Ἰδρύματος Κρατι-
 κῶν Ὑποτροφιῶν, ἥτοι
 ποσὸν » 899.910 » 3.899.880.—

Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν
 τῶν εἰσφορῶν τούτων
 ἀπέμεινε ποσὸν Δρχ. 56.099.520.—

Τὸ 50 % τοῦ ποσοῦ
 τῶν δρχ. 56.099.520
 διατίθεται κατὰ τὸν νό-
 μον διὰ κέρδη πρὸς τυ-
 χερούς ἥτοι » 28.049.760

Ἀπομένει ἐπομένως
 πρὸς δρχ » 28.049.760

Ἐκ τοῦ ὧς ἂν ἀπομένοντος ποσοῦ . . . Δρχ. 28.049.760.—

Δέον νὰ ἀφαιρεθοῦν :

1. Προμήθεια Λαχειοπωλῶν 10 % Δρχ. 5.999.940.—

2. Προμήθεια Πρακτορείου 3,5 % » 2.099.979.—

3. Ἐφ' ἀπαξ φόρος Δημοσίου » 40.000.—

4. Διὰ διαφήμισιν εἰς ἡμερήσιον καὶ περιοδικὸν τύπον Ἀθηνῶν . . . » 2.981.467.—

5. Διὰ διαφήμισιν εἰς ἐπαρχιακὸν τύπον . . . » 680.699.—

6. Γενικὰ ἔξοδα ὀργανώσεως Λαχείου . . . » 2.582.959.—

» 14.385.044.—

Καθαρὸν ὑπόλοιπον διανεμόμενον ὡς ἀκολούθως Δρχ. 13.664.716.—

1. Εἰς Ἑνωσιν Συντακτῶν Ἀθηνῶν 25 % Δρχ. 3.416.179.—

2. Εἰς Ὅργανισμὸν Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσ. Ε.Σ.Η.Ε.Α. 50% » 6.832.358.—

3. Εἰς Ἑνωσιν Συντακτῶν Μακεδονίας — Θράκης 15 % » 2.049.707.—

4. Εἰς Ἑνωσιν Συντακτῶν Πελοποννήσου — Νήσων 6 % » 819.883.—

5. Εἰς Ἑνωσιν Συντακτῶν Θεσσαλίας — Εὐβοίας 4 % » 546.589.—

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ Δημόσιον εἰσπράττει μεγάλα ποσὰ ἐκ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως τῶν ἀγοραζομένων διαμερισμάτων καὶ τῶν συμβολαιογραφικῶν, χιλιάδες δὲ ἄτομα κατ' ἔτος ἐξασφαλίζουν σημαντικὸν πόρον πρὸς διαβίωσίν των ὡς π. χ. οἱ λαχειο-

πώλαι, οί έφημεριδοπώλαι, οί πράκτορες, οί διαφημισταί καί οί εργαζόμενοι διά τήν κατασκευήν τών αγοραζομένων διαμερισμάτων.

Καί συγκεκριμένως από τò Λαχείον τού 1958 διετέθησαν :

Είς τò Δημόσιον.

1) Διά φόρους μεταβιβάσεως, συμβολαιογραφικά κ.τ.λ. τών διαμερισμάτων Δρχ. 3.021.480

2) Διά φόρους, εισφοράς, συμβολαιογραφικά κ.τ.λ. αὐτοκινήτων » 636.125,50

Ἦτοι ἐν συνόλῳ Δρχ. 3.657.605,50

Β'. ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ.

Ἡ Ἐνωσις Συντακτῶν ἐκτὸς τών περιερχομένων εἰς αὐτὴν καὶ τὸν Ὀργανισμὸν Ἑπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως τών μελῶν τῆς ποσῶν ἐκ τών κερδῶν τοῦ Λαχείου, εἶχεν ἀπὸ 15ετίας καὶ μέχρι τοῦ Μαρτίου 1960 καὶ τὸν ἐκ 2 % πόρον ἐκ τοῦ ἀγγελοισήμου ὅστις ἀντιπρὸσώπευε ποσὸν ἐκ 500 - 600 χιλιάδων ἐτησίως.

Ὁ πόρος ὅμως αὗτος ἐνῷ διετίθετο ἐξ ὁλοκλήρου διὰ κοινωνικῶν σκοπῶν, δηλαδὴ διὰ τὴν Ἱατρικὴν, Φαρμακευτικὴν καὶ Νοσοκομειακὴν περίθαλψιν ὑπερχιλίων ἀτόμων, κατὰ παράβασιν πάσης ἀρχῆς δικαίου καὶ ἠθικῆς, ἀφηρέθη διὰ νόμου ἀπὸ τὴν Ἐνωσιν Συντακτῶν καὶ παρεχωρήθη εἰς τὴν Ἐνωσιν Ἰδιοκτητῶν Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν διὰ τὴν ὀργάνωσιν τών διαφημίσεων καὶ ἐπομένως τὴν αὐξήσιν τών κερδῶν τών ἐπιχειρήσεων.

Οὕτω ἡ Ἐνωσις Συντακτῶν δὲν ἔχει πλέον, εἰμὴ μόνον τὰ περιερχόμενα εἰς αὐτὴν καὶ τὸν Ὀργανισμὸν Ἑπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως τών μελῶν τῆς ποσοστὰ ἐκ τῆς κατανομῆς τών κερδῶν τοῦ Λαχείου.

Ἡ δὲ διάθεσις τούτων γίνεται ὡς ἐξ ἑξ :

Τὸ περιερχόμενον εἰς τὴν Ἐνωσιν Συντακτῶν ποσοστὸν ἐξ 25 % ὅπερ ἐκ τοῦ Λαχείου 1958 ἀνῆλθεν ὡς ἀνωτέρῳ εἰς Δρχ. 3.416.179 διατίθεται κατ' ἔτος ἐξ ὁλοκλήρου διὰ τὴν Ἱατρικὴν, Φαρμακευτικὴν καὶ Νοσοκομειακὴν Περίθαλψιν ὑπερχιλίων ἀτό-

μων, πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων Διοικήσεως καθὼς καὶ δι' Ἐθνικοὺς σκοποὺς.

Γ'. ΣΤΕΓΑΣΙΣ.

Τὸ εἰς τὸν Ὀργανισμὸν Ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως Συντακτῶν περιερχόμενον ποσοστὸν ἐκ 30 % ὅπερ ἐκ τοῦ Λαχείου τοῦ 1958 ἀνῆλθεν εἰς δρχ. 6.832. 358 διετέθη ἐξ ὀλοκλήρου διὰ τὴν στέγασιν τῶν 350 μελῶν τῆς Ἐνώσεως Συντακτῶν. Τὸ στεγαστικὸν πρόγραμμα ἀρξάμενον τὸ 1949 μόλις κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐτερματίσθη.

Τὸ ἔργον τοῦτο διὰ τὸ ὅποιον ἔχει διατεθῇ ὀλόκληρος ἡ περιουσία τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως, ἀποτελεῖ ἀναμφισβητήτως ἓν τῶν μεγαλειτέρων ἐπιτευγμάτων τῆς Ἐνώσεως Συντακτῶν Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν.

Περὶ τοῦ εἶδους ὁμως τῆς στεγάσεως τῶν μελῶν τῆς ΕΣΗΕΑ τίθενται σκοπίμως εἰς κυκλοφορίαν μυθιστορηματικαὶ φῆμαι. Διαδίδεται π.χ. ὅτι οἱ συντάκται φτιάχνουν μέγαρα, ἐνῷ ἡ πραγματικότης εἶναι τελείως διάφορος.

Ἡ Ἐνωσις τῶν Συντακτῶν διὰ ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τῆς κατὰ τὸ 1949 ἀπεφάσισε τὴν χρηματοδότησιν κατὰ τὰ δύο τρίτα, στοιχειώδους στεγαστικῆς μονάδος ἀποτελούσης κατοικίαν ἐκ τριῶν δωματίων καὶ τῶν σχετικῶν βοηθητικῶν χώρων, κατασκευῆς ἀπολύτως λιτῆς (ὅλα τὰ δάπεδα ἀπὸ ἀπλοῦν μωσαϊκόν, ὑδροχρωματισμοὶ καὶ ἐλάχιστοι ἐλαιοχρωματισμοὶ κλπ) μέχρι δρχ 102.500.— δι' ἕκαστον μέλος. Τὸ ὑπόλοιπον ἓν τρίτον, καταβάλλουν οἱ στεγαζόμενοι διὰ μηνιαίων δόσεων. Μόνον δὲ ὅσοι ἠδύναντο, ἐπραγματοποίησαν ἐξ ἰδίων προσθήκας ἢ βελτιώσεις.

Ἐπεὶ δὲ τὸ ἀπαιτούμενον πρὸς ὀλοκλήρωσιν τοῦ Στεγαστικοῦ προγράμματος κεφάλαιον δὲν ἦτο δημιουργημένον, αἱ ἐκάστοτε Κυβερνήσεις παρέσχον τὴν ἔγκρισιν διὰ τὴν σύναψιν δανείων παρὰ τῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸ ὁλοσχερῆ ἐξόφλησιν τῶν οὕτω χορηγηθέντων δανείων ἀπομένει εἰσέτι ποσὸν δρχ. 18. 000. 000 περίπου. Ἡ ἐξόφλησίς του γίνεται διὰ τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων ἐκ τοῦ περιερχομένου εἰς τὸν Ὀργανισμὸν Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως πόρου ἐκ τοῦ Λα-

χείου, πρὸς ἐξασφάλισίν της, ἡ δὲ Τράπεζα ἔχει ἐγγράφει ὑποθήκας ἐπὶ ὧν τῶν διαμερισμάτων τῶν στεγασθέντων μελῶν, ἡ ἀξία τῶν ὁποίων ἀνέρχεται σήμερον ἐν συνόλῳ εἰς πολλαπλάσιον ποσὸν τοῦ υπολοίπου τῆς ὀφειλῆς.

Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν κοινωνικὴν καὶ ἐθνικὴν σημασίαν τῆς ἀποκτήσεως ἰδιοκτητοῦ στέγης ὑπὸ τῶν συντακτῶν. Ὑπὸ τὸ καθεστῶς τῆς ἐλευθεροτυπίας, οἱ δημοσιογράφοι ἀσκούν λειτουργήματα τεραστίας ἐπιδράσεως. Οἱ κατασταλτικοὶ νόμοι ἢ αἱ οἰαδιήποτε ποιναὶ δὲν εἶναι ἱκαναὶ νὰ ἐξουδετερώσουν τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον θὰ προήρχετο ἀπὸ κακῆν ἀσκήσιν τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ λειτουργήματος. Οἱ συντάκται, σημειωτέον, προσλαμβάνονται ἐλευθέρως ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας, δὲν ἔχουν ἀφ' ἐτέρου οὔτε μονιμότητα οὔτε ἰσοδιότητα οὔτε οἰαδιήποτε κατοχύρωσιν, οὔτε κανὼν ἀξιολόγους ἀπολαβάς. Μέχρι τῆς δημιουργίας τοῦ Λαχείου δὲν εἶχον ἀκόμη στοιχειώδη περίθαλψιν. Συνεπῶς, μόνον ἴσως ἡ τόνωσις τοῦ αἰσθήματος τῆς εὐθύνης καὶ ἡ κατὰ τὸ δυνατόν ἀπαιτῆρα σύνδεσις τῶν λειτουργῶν τοῦ ἐπαγγέλματος μὲ τὸ ὁποῖον εἶναι ἱκανὴ νὰ ἐξασφαλίσῃ, κατὰ τὸ δυνατόν κοινωνικώτερον καὶ ἐθνικώτερον προσανατολισμὸν τῶν ἀσκούντων τὴν δημοσιογραφίαν.

Τὸ Λαχεῖον τῶν Συντακτῶν διηκόλυνε τὴν ἀσκήσιν τοιαύτης πολιτικῆς ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως. Ἡ ἐπιτυχία του ὅμως προεκάλεσεν ἐν πολλοῖς, φθόνον, καὶ τάσεις πρὸς ἀντιγραφὴν.

Οὐδεὶς ἄλλος ἐκτὸς τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν εἶναι δυνατόν νὰ ὀργανώσῃ τὸ Λαχεῖον, τὸ ὁποῖον ἐὰν ποτὲ μετεβιβάζετο εἰς ἄλλον, θὰ ἔσθηνε, διότι δὲν θὰ εἶχε τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Ἐπὶ πλέον δὲ θὰ ἀνέκυπτε διὰ τὸ Κράτος ἀμέσως ἡ υποχρέωσις νὰ ἀναπληρώσῃ τοὺς περιερχομένους σήμερον πόρους διὰ κοινωνικὰς σκοποὺς καὶ αὐτὸ θὰ τὸ ἔκαμνε εἴτε ἀπὸ τὸν Πραυτολογισμὸν, εἴτε διὰ τῆς ἐπιβολῆς νέων ἐπιβαρύνσεων εἰς τὸ κοινωνικὸν σύνολον.

Οἱ πολέμιοι τοῦ Λαχείου ἐκφράζουν κατὰ καιροὺς τὴν ὑποκριτικὴν ἀπόριαν, διατὶ τάχα ἡ Πολιτεία δὲν διαθέτει τὸ Λαχεῖον τὸ ὁποῖον εἴπομεν εἶναι δημιούργημα καὶ ἰδιοκτησία τῶν Συντακτῶν ὑπὲρ διαφόρων συμπαθῶν μὲν, ἀλλὰ πολυαριθμῶν τάξεων.

Ὅσοι ὁμῶς διηύθυνον κατὰ καιροὺς τὰ κοινά, μελετῶντες σοβαρῶς τὰ πράγματα, διέκριναν ὅτι καὶ ἐὰν εἶχον τὸ ἠθικὸν δικαίωμα νὰ ἀπαλλοτριώσουν ὑπὲρ ἄλλων τὸ Λαχεῖον τῶν Συντακτῶν, δὲν θὰ ἦτο σκόπιμον νὰ τὸ κάμουν, διότι δι' ἄλλας τάξεις λόγῳ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν μελετῶν των, τὸ πρὸς διὰ θεσιν ποσὸν τῶν 8-10 ἑκατομμυρίων δραχ. δὲν θὰ εἶχε καμμίαν ἀξίαν.

Πάντως εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις, ὅπως προκειμένου περὶ τῶν σεισμοπαθῶν, ἐπεβλήθη ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν τυχηρῶν, εἰδικὴ φορολογία ἐκ 4 τοῖς ἑκατὸν, τὴν ὁποίαν ἡ Ἑνωσις Συντακτῶν γενναιοδῶρως ἐπωμίσθη ἐξ ὁλοκλήρου, ἀπαλλάξασα τοὺς τυχηροὺς ἀπὸ κάθε ἀποδεκατισμὸν τῶν κερδῶν των.

Δ'. ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ.

Οἱ ἐπαγγελματίαι Συντάκται εἶναι ἀπὸ τὰς τελευταίας τάξεις ἐργαζομένων ποὺ ἀπέκτησαν ἀσφάλισιν Γήρατος καὶ Περιβάλφιν.

Ἡ Ἀσφάλισις Γήρατος καὶ Ἀνεργίας ἐθεσπίσθη τὸ πρῶτον κατὰ τὸ ἔτος 1925 διὰ τῆς συστάσεως Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων, εἰς τὸ ὁποῖον ἀσφαλίζονται ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὰς Ἡμερησίας Ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν ἀλλὰ καὶ οἱ Ἰδιοκτῆται τῶν Ἐφημερίδων.

Διὰ τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὰ περιοδικὰ καὶ τὸν ἐπαρχιακὸν τύπον πλὴν τῆς Θεσ)νίκης, ἐθεσπίσθη τὸ ἔτος 1940 τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἰδιοκτητῶν Συντακτῶν καὶ Ὑπαλλήλων Τύπου εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι σήμερον ἠσφαλισμένα 475 ἄτομα.

Διὰ τὴν ἀσφάλισιν Γήρατος καὶ Περιβάλφους—οἱ Ἐργοδοταί, Ἰδιοκτῆται τῶν Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν δὲν καταβάλλουν οὐδὲ δραχμὴν ἀσφάλιστρα ὅπως κάμνουν ὑποχρεωτικῶς ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐπιχειρηματίαι.

Οἱ πόροι τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων ἔχουν θεσπισθῇ καὶ προέρχονται ἐκ τῆς πωλήσεως ἐκάστου φύλλου ἡμερησίας ἐφημερίδος. Εἶναι δὲ οὗτοι οἱ ἐξῆς.

α) Λεπτὰ 1,67 ἐφ' ἐκάστου πωλουμένου
φύλλου ἡμερησίας ἐφημερίδος ἦτοι ἐν συνόλῳ
ἐτησίως περίπου δραχμαὶ Δρχ. 2.900.000.—

6) Λεπτά 0,85 διὰ τὴν παροχὴν ἐπιδομάτων εἰς τοὺς ἀνέργους ἦτοι ἐν συνόλῳ ἐτήσιως περίπου Δρχ. 1.490.000.—

γ) Λεπτά 0,60 διὰ τὴν ἀσφάλισιν τῶν Ἰδιοκτητῶν Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν ἦτοι περίπου » 1.050.000.—

δ) Εἰσφορὰ 6 % τῶν ἐργαζομένων ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως ἀποδοχῶν ἐτήσιως περίπου » 1.200.000.—

Ἦτοι συνολικῶς ἐτήσιως περίπου ... Δρχ. 6.640.000.—

Εἶναι ἀνάγκη νὰ τονισθῇ ὅτι καμμία ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων εἰσφορῶν πρὸς τὰ Ἀσφαλιστικά Ταμεῖα τῶν Ἑπαγγελματιῶν Συντακτῶν δὲν ἐπιβαρύνει τὸ κοινωνικὸν σύνολον, ἐν ἀντιθέσει πρὸς ὅλα τὰ ἄλλα ἀσφαλιστικά ταμεῖα οἱ πόροι τῶν ὁποίων προέρχονται κυρίως ἐκ τῶν ὑπὲρ τρίτων φόρων καὶ ἐπομένως ἐπιβαρύνεται μὲ αὐτοὺς τὸ κοινωνικὸν σύνολον. Ἀκόμῃ δὲ τὸ ποσοστὸν τῶν πόρων τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων τῶν ἐπαγγελματιῶν συντακτῶν δὲν ἀντιπροσωπεύει, εἰμὴ μόνον μηδαμινὸν ποσοστὸν ἐκ τῶν προερχομένων ἐκ τῶν ὑπὲρ τρίτων φόρων εἰς ἄλλα ἀσφαλιστικά ταμεῖα.

Ἄλλὰ καὶ τὰ ἄνω ποσοστὰ δὲν ἀφαιροῦνται ἀπὸ τὰς εἰσπράξεις τῶν ἐπιχειρήσεων. Καθωρίζοντο ὑπὸ τοῦ Κράτους κατὰ τὰς ἐκάστοτε χορηγούμενας αὐξήσεις τῆς τιμῆς πωλήσεως τῶν ἔφημερίδων καὶ κεχωρισμένως πέραν τῶν παρεχομένων ποσοστῶν πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις.

Ε'. ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ.

Τὰ ἄνω ποσοστὰ περιέχονται εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν ἔφημερίδων ὅπου εἶναι σήμερον ἠσφαλισμένοι 1.000 περίπου Ἑπαγγελματίαι Συντάκται καὶ τὸ Προσωπικὸν τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰς ἡμερησίας ἔφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν.

Οἱ πόροι τοῦ Ταμείου Συντάξεων, τὸ ὅποιον εἶναι ἴσως τὸ μόνον ἀπὸ τὰ Ἀσφαλιστικά Ταμεῖα ποὺ δὲν ἔχει τοποθετημένα κεφάλαια

λαιο καὶ δὲν διαθέτει ἀποθεματικόν. Οἱ πόροι τοῦ μόλις ἐπαρκούν διὰ τὴν χορήγησιν Συντάξεων ἀπὸ 1.000 μέχρι κατ' ἀνώτατον ὄριον 3.500 δραχμῶν μηνιαίως. Ἐπειδὴ δὲ οἱ πόροι τοῦ προέρχονται ἀπὸ τὴν κυκλοφορίαν τῶν ἡμερησίων, σημειώνουν αὐτομειώσεις αἱ ὁποῖαι πολλακίς καθιστοῦν προβληματικὴν καὶ αὐτὴν ταύτην τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν τακτικῶν δαπανῶν τοῦ. Εἰς περίπτωσιν διακοπῆς τῆς ἐκδόσεως τῶν ἡμερησίων ἡμερησίων Ἀθηνῶν, ὅπως π.χ. κατὰ τὴν διάρκειαν ἀπεργιών, καθίσταται ἀνέφικτος καὶ αὐτὴ ἡ καταβολὴ τῶν μηνιαίων συντάξεων.

Τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἀθηναϊκῶν ἡμερησίων χορηγεῖ (Ἰανουάριος 1960) μηνιαίας Συντάξεις εἰς 300 περίπου συνταξιούχους καὶ χήρας. Ὁ ἀριθμὸς δὲ οὗτος αὐξάνει κατὰ 10—20 κατ' ἔτος.

Αἱ παρεχόμεναι συντάξεις πρὸς ἐπαγγελματίας δημοσιογράφους οἱ ὁποῖοι μετὰ σκληρὰν ἐργασίαν ὁλοκλήρων δεκαετιῶν — ἐν πολλοῖς ὑπὸ τελείως ἀνθυγιεινὰς συνθήκας αἱ ὁποῖαι τοὺς φθείρουν ἑνώρως τὴν ὑγίαν των, δι' ὃ καὶ ὁ δείκτης θνησιμότητος εἶναι πολὺ μεγαλύτερος ἀπὸ οἷονδήποτε ἄλλο ἐπάγγελμα, — ἀποσύρονται τοῦ ἐπαγγέλματος εἶναι αἱ ἀκόλουθοι :

Ἀπὸ Δρχ. 1000	μέχρι 2000	εἰς 136	Συνταξιούχους
Ἀπὸ Δρχ. 2000	μέχρι 3000	εἰς 40	Συνταξιούχους
Ἀπὸ Δρχ. 3000	μέχρι 3500	εἰς 23	Συνταξιούχους

Ποῦ εὐρίσκεται λοιπὸν ἡ φημολογουμένη προνομιακὴ μεταχείρισις καὶ ἡ εὐημερία τῆς τάξεως τῶν ἐπαγγελματιῶν Συντακτῶν, ὅταν οἱ Συνταξιούχοι ἄλλων ἐπαγγελμάτων (Δημόσιοι ὑπάλληλοι, Τραπεζιτικοὶ κλπ.) λαμβάνουν συντάξεις τὸ ὕψος τῶν ὁποίων εἶναι τριπλάσιον καὶ τετραπλάσιον;

Οἱ ἐπαγγελματίαι Συντάκται ἀναλίσκοντες ὁλόκληρον τὸν βίον των εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ δημοσίου συμφέροντος καὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, εὐρισκόμενοι δὲ πάντοτε εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν Ἐθνικῶν ἀγώνων καὶ τῆς Δημοκρατίας, ἀποσύρονται ἐρείπια πλέον τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας.

Λαμβάνουν ως σύνταξιν κατὰ μέσον δρον ποσὸν κατώτερον τῶν Δρχ. 1.700 μηνιαίως.

ΙΤ'. ΜΙΣΘΟΙ.

Ἄλλὰ καὶ περὶ τῶν μισθῶν τῶν Συντακτῶν κυκλοφοροῦν μῦθοι.

Ἡ πραγματικότης ὅμως εἶναι ὅτι τὸ μεγαλείτερον μέρος τῶν Ἑπαγγελματιῶν Συντακτῶν ἐνῶ ἀναγνωρίζεται ὅτι ἡ ὑπ' αὐτῶν προσφερομένη πνευματικὴ ἐργασία θὰ ἔδει νὰ ἀμείβεται προνομικῶς, λαμβάνουν μισθοὺς κατώτερους ἐκείνων π.χ. τῶν ὑπαλλήλων μεγάλων Τραπεζῶν καὶ Ὁργανισμῶν.

Ἡ κατωτέρω στατιστικὴ προκύπτουσα ἀπὸ τὰς μισθολογικὰς καταστάσεις τὰς ὁποίας ὑποβάλλουν αἱ ἡμερίδες εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων, ὁμιλοῦν ἀφ' ἑαυτῶν.

Πίναξ ἐμφαίνων τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς τὰς Ἡμερησίας Ἑφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν Ἑργαζομένων Ἑπαγγελματιῶν Συντακτῶν ὡς καὶ τὸν μηνιαῖον μισθὸν τούτων.

34	λαμβάνουν	μηνιαῖον	μισθὸν	ἀπὸ	500	—	1000	δρχ.
152	»	»	»	»	1001	—	2000	»
121	»	»	»	»	2001	—	3000	»
75	»	»	»	»	3001	—	4000	»
44	»	»	»	»	4001	—	5000	»
32	»	»	»	»	5001	—	6000	»
18	»	»	»	»	6001	—	7000	»
18	»	»	»	»	7001	—	8000	»
4	»	»	»	»	8001	—	9000	»
8	»	»	»	»	9001	—	10000	»

506 Σύνολον ἐργαζομένων Συντακτῶν

Οὐδὲν προνόμιον ἔχει ἡ τάξις.

Ἐκτὸς τῶν ἄνω ἀναφερθέντων δι' ἀριθμῶν ἐν σχέσει μὲ τὴν γενικὴν κατάστασιν τῶν Ἑπαγγελματιῶν Συντακτῶν, οὐδὲν προνόμιον ἔχει ἡ τάξις.

Ὡς προνόμιον δεδαίως δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ ἀτέλεια Δημοσίων θεαμάτων, δεδομένου ὅτι αὐτῆς τυγχάνουν καὶ πλεῖσται ὅσαι ἄλλαι κατηγορίαι ἐπαγγελματιῶν.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰ « Ἐλευθέρας » ἐπὶ μόνων τῶν αὐτοκινήτων Ἀστικῶν Συγκοινωνιῶν διὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω λόγον.

Οἱ ἐπαγγελματίαι Συντάκται μέχρι πρὸ ἐτῶν εἶχαν καὶ δωρεὰν εἰσιτήρια εἰς τὰ πλοῖα καθὼς καὶ τοὺς σιδηροδρόμους, ἀλλὰ ταῦτα κατηργήθησαν.

Αὕτῃ εἶναι ἡ πραγματικὴ κατάστασις τῶν ἐπαγγελματιῶν Συντακτῶν καὶ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡ Κοινωνία θὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἔναντι τῆς προσφερομένης σκληρᾶς ἐργασίας, ἡ τάξις αὕτῃ ὄχι μόνον προνομιοῦχος δὲν εἶναι, ἀλλὰ καὶ ὑστερεῖ πολλῶν ἄλλων.

